PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS
(trešā palāta paplašinātā sastāvā)
2004. gada 7. decembrī *

Lieta T-251/00 DEP

Lagardère SCA, Parīze (Francija), ko pārstāv A. Vinklers [*A. Winckler*], *avocat*,

Canal+ SA, Parīze, ko pārstāv Ž. P. de la Lorensī [*J.-P. de La Laurencie*], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājas,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja F. Leljēvrs [*F. Lelievre*] un V. Vilss [*W. Wils*], pēc tam E. Džipīni Furnjē [*É. Gippini Fournier*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

par prasībām noteikt tiesāšanās izdevumus saistībā ar Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. novembra spriedumu lietā T-251/00 *Lagardère* un *Canal+*/Komisija, *Recueil*, II-4825. lpp.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*], J. Azizi [*J. Azizi*], E. Kremona [*E. Cremona*] un O. Cūcs [*O. Czúcz*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti, process un lietas dalībnieku prasījumi

1 Ar 2002. gada 20. novembra spriedumu lietā T-251/00 *Lagardère* un *Canal+*/Komisija, *Recueil*, II-4825. lpp. (turpmāk tekstā — "pamata lieta"), Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2000. gada 10. jūlija lēmumu, ar kuru ir grozīts Komisijas 2000. gada 22. jūnija lēmums, atzīstot uzņēmumu koncentrācijas par saderīgām ar kopējo tirgu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma darbību (lietas COMP/JV40 — *Canal+*/*Lagardère* un COMP/JV47 — *Canal+*/*Lagardère*/*Liberty Media*), un piesprieda Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

2 2003. gada 6. janvāra vēstulē *Lagardère* lūdza Komisijai pārskaitīt summu EUR 179 160,44 apmērā kā pamata lietas tiesāšanās izdevumus. 2003. gada 16. janvārī Komisija aicināja *Lagardère* pamatot savu lūgumu. 2003. gada 12. februāra vēstulē *Lagardère* iesniedza precīzāku radušos tiesāšanās izdevumu atskaiti, pilnībā uzturot savu lūgumu. 2003. gada 10. martā Komisija atteica lūgto tiesāšanās izdevumu atmaksu un piedāvāja *Lagardère* pārskaitīt summu EUR 20 000 apmērā.

3 2003. gada 5. marta vēstulē *Canal+* lūdza Komisiju pārskaitīt summu EUR 225 863,24 apmērā kā pamata lietas tiesāšanās izdevumus. 2003. gada 12. martā Komisija aicināja *Canal+* pamatot savu lūgumu. 2003. gada 4. jūnija vēstulē *Canal+* iesniedza precīzāku radušos tiesāšanās izdevumu atskaiti, pilnībā uzturot savu lūgumu. 2003. gada 17. jūnijā Komisija atteica lūgto tiesāšanās izdevumu atmaksu un piedāvāja *Canal+* pārskaitīt summu EUR 20 000 apmērā. 2003. gada 29. oktobrī *Canal+* atkārtoja Komisijai savu 2003. gada 5. marta lūgumu.

4 Ar prasības pieteikumiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti, attiecīgi, 2003. gada 2. jūlijā un 2004. gada 20. aprīlī, *Lagardère* un *Canal+* atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 92. panta 1. punktam iesniedza pieteikumus par tiesāšanās izdevumu noteikšanu.

5 *Lagardère* prasījums Pirmās instances tiesai ir tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai ir jāatlīdzina *Lagardère*, noteikt EUR 179 160,44 apmērā.

6 *Canal+* prasījums Pirmās instances tiesai ir tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai ir jāatlīdzina *Canal+*, noteikt EUR 228 463,24 apmērā.

7 Procesuālajos rakstos, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2003. gada 18. augustā un 2004. gada 23. jūlijā, Komisija sniedza savus apsvērumus par *Lagardère* un *Canal+* attiecīgajiem pieteikumiem. Komisijas prasījums Pirmās instances tiesai ir noteikt prasītājām atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus EUR 43 250 apmērā, sadalot to starp abiem lietas dalībniekiem.

Lietas dalībnieku argumenti

Lagardère argumenti

8 Savās 2003. gada 6. janvāra un 12. februāra vēstulēs, uz kurām *Lagardère* atsaucas pieteikumā par tiesāšanās izdevumu noteikšanu, *Lagardère* lūdza Komisiju atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas atšifrēti šādi:

— advokātu honorāri par 407,5 darba stundām, no kurām 72,75 stundas asociētajam advokātam ar stundas likmi, kas svārstās no 550 ASV dolāriem (USD) līdz USD 765, 246 stundas advokātam ar stundas likmi, kas svārstās no USD 360 līdz USD 480 un 88,75 stundas advokātu palīgiem ar stundas likmi, kas svārstās no USD 120 līdz USD 190, tas ir kopā, advokātu honorāri aptuveni EUR 167 000, kas atšifrēti četros honorāru rēķinos un attiecas uz, pirmkārt, izdevumiem saistībā ar tikšanos ar Komisijas dienestiem 2000. gada 27. jūlijā, kā arī prasības pieteikuma sagatavošanu un sastādīšanu pamata lietā, otrkārt, apsvērumu par iebildi par nepieņemamību sastādīšanu, treškārt, replikas raksta sagatavošanu un sastādīšanu, kā arī iebildumu raksta un atbildes uz replikas rakstu analīzi un, ceturtkārt, apsvērumu par Pirmās instances tiesas procesa organizatoriskiem pasākumiem sagatavošanu un tiesas sēdi;

— telekomunikāciju (tālruņa un telefaksa) izdevumi, aptuveni EUR 1 819;

— dokumentu iesniegšanas izdevumi (kopijas un iesiešana, sekretariāta virsstundas), aptuveni EUR 4 254;

— pasta izdevumi (ekspreskurjeri, pastmarkas, kurjeri ar nodošanu "tieši rokās"), aptuveni EUR 360;

— taksometru izdevumi procesa materiālu iesniegšanai Pirmās instances tiesā un ceļa izdevumi, aptuveni EUR 3 985.

9 *Lagardère* uzskata, ka laiks, ko advokāti veltīja prāvai, nebija pārmērīgs, ņemot vērā prāvas priekšmetu un raksturu, tās nozīmi no Kopienu tiesību viedokļa un lietas dalībnieku ar prāvu saistītās ekonomiskās intereses. *Lagardère* uzsver, ka pamata lieta izvirzīja sarežģītus un jaunus tiesību jautājumus un tāpēc radīja nepieciešamību veikt ļoti būtisku pētniecības un interpretācijas darbu. Tā uzsver, ka, jo īpaši Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību dēļ, lietā bija nepieciešams sagatavot ievērojamu daudzumu procesuālo rakstu. Turklāt tā uzsver, ka, tā kā prasības pieteikumu iesniedza trīs prasītāji, no kuriem viens atteicās pēc rakstveida procesa beigām, rūpējoties par procesuālo ekonomiju un, lai samazinātu lietai veltīto darba laiku, procesuālo rakstu sastādīšanai bija nepieciešams koordinācijas darbs starp trīs prasītāju advokātiem. *Lagardère* uzsver, ka prasītāju advokāti sadarbojās prasības un citu procesuālo rakstu sagatavošanā, ko tie iesniedza kopīgi un nevis atsevišķos dokumentos, bet, ka nekāda oficiāla vienošanās par darbu dalīšanu starp advokātiem nav bijusi noslēgta.

10 *Lagardère* apgalvo, ka lieta skāra tās ekonomiskās intereses tādējādi, ka apstrīdētais lēmums, kā Pirmās instances tiesa to atzina pamata lietā taisītā sprieduma 111. punktā, radīja tiesisko nenoteiktību attiecībā uz dažu līgumisko klauzulu spēkā esamību. Ņemot vērā iepriekš minēto, *Lagardère* uzskata, ka saskaņā ar Pirmās instances tiesas judikatūru iesaistīto advokātu stundu skaits un viņu honorāru stundas likme ir piemēroti. Atsauce uz iesaistīto advokātu honorāru vidējo stundas likmi citās lietās nebūtu izšķiroša, jo tiesāšanās izdevumu summa jānosaka katrā gadījumā atsevišķi.

11 Attiecībā uz "taksometru izdevumiem", *Lagardère* apgalvo, ka tie galvenokārt ietver kurjera izdevumus, kas attiecas uz procesuālo dokumentu iesniegšanu Pirmās instances tiesas kancelejā. Turklāt, attiecībā uz izdevumiem 2000. gada 27. jūlija tikšanās sakarā, *Lagardère* apgalvo, ka šīs tikšanās mērķis bija panākt 2000. gada 10. jūlija lēmuma atcelšanu un šādi izvairīties no prasības Pirmās instances tiesā.

Canal+ argumenti

12 Savās 2003. gada 5. marta un 4. jūnija vēstulēs, uz ko *Canal+* atsaucas pieteikumā par tiesāšanās izdevumu noteikšanu, *Canal+* lūdza Komisiju atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas atšifrēti šādi:

— advokātu honorāri par 594 darba stundām ar stundas likmi, kas svārstās no USD 414 līdz USD 572 advokātiem, ieskaitot asociētos advokātus, un no USD 120 līdz USD 150 advokātu palīgiem, tas ir, kopā advokātu honorāri EUR 216 662, kas atšifrēti sešos honorāru rēķinos un attiecas uz izdevumiem, pirmkārt, saistībā ar sarunām ar Komisijas dienestiem pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pamata lietā un ar prasības pieteikuma sagatavošanu un sastādīšanu pamata lietā, otrkārt, saistībā ar apsvērumu par iebildes par

nepieņemamību sastādīšanu, treškārt, saistībā ar replikas raksta sastādīšanu, ceturtkārt, saistībā ar apsvērumu par atbildes uz replikas rakstu sastādīšanu, piektkārt, saistībā ar apsvērumu par Pirmās instances tiesas procesa organizatoriskiem pasākumiem sagatavošanu un, sestkārt, saistībā ar tiesas sēdi;

— citi dažādi izdevumi (ceļa, kurjeru, kopiju, tālruņu un telefaksu izdevumi), EUR 9 201;

— izdevumi, kas radušies saistībā ar pieteikuma par tiesāšanās izdevumu noteikšanu sagatavošanu un iesniegšanu, kurš ir šīs procedūras priekšmets, EUR 2 600.

13 Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies saistībā ar sarunām ar Komisijas dienestiem pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pamata lietā, *Canal+* uzskata, ka tie ir ar procesu tieši saistīti izdevumi. *Canal+* uzsver, ka pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pamata lietā vajadzēja izsvērt, kā rīkoties, ņemot vērā ar šo lēmumu radīto nenoteiktību, un novērtēt prasības pamatotību pret to.

14 Pēc *Canal+* uzskatiem visi citi izdevumi ir nepieciešamie izdevumi sakarā ar lietas vešanu Pirmās instances tiesā. Lietas, kas izvirzīja tiesību jautājumus, kuri vēl nebija apskatīti Kopienu tiesās, sarežģītība, uzskata *Canal+*, pamato advokātu honorāru summu. Turklāt *Canal+* uzsver, ka bija jāiesniedz neierasts skaits procesuālo rakstu, daļēji Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību dēļ. Lietas sarežģītība arī radīja nepieciešamību iesaistīt vairākus advokātus, kas veltīja darbam lielu stundu skaitu. Turklāt stundu likmes atbilda specializēto advokātu parasti praktizētajām likmēm. *Canal+* arī uzsver, ka prāva pamata lietā nozīmēja ne tikai tai svarīgas ekonomiskās intereses, bet arī izvirzīja ļoti svarīgus jautājumus no Kopienu tiesību viedokļa.

15 Visbeidzot, *Canal+* uzskata, ka, tā kā Pirmās instances tiesa, nosakot atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus, ņem vērā visus lietas apstākļus līdz brīdim, kad tā pieņem lēmumu, un ka tā nelemj atsevišķi par izdevumiem, kas lietas dalībniekiem radušies sakarā ar tiesāšanās izdevumu noteikšanas procesu, šajā pieteikumā jāiekļauj izdevumi, kas īpaši radušies šajā procesa daļā, proti, EUR 2 600.

Komisijas argumenti

16 Komisija uzskata, ka pamata lieta bija ar nosacītu sarežģītības pakāpi tikai attiecībā uz tiesību jautājumiem par prasības pieņemamību. Savukārt, pretēji parasti Pirmās instances tiesā ierosinātām konkurences lietām, pamata lietā nebija faktiska rakstura sarežģītību. Tāpēc saskaņā ar Komisijas uzskatiem procesuālo rakstu sagatavošanai vajadzēja trešdaļu vai pusi no parasti konkurences lietā nepieciešamā darba. Līdz ar to Komisija uzskata, ka abu prasītāju pieprasītais darba stundu skaits ir acīmredzami pārmērīgs. Komisija apstrīd, ka iebildes par nepieņemamību raksturs prasīja paaugstināt prasītāju advokātu darba laiku, salīdzinot ar laiku, kas katrā ziņā nepieciešams prasības un replikas sagatavošanai pamata lietā.

17 Turklāt Komisija uzskata, ka lietā nebija vajadzīgs iesaistīt septiņus asociētos advokātus un četrus līdzstrādniekus dažādos iesaistītajos advokātu birojos. Turklāt Komisija uzskata, ka dažas no pieskaitītajām darba stundām acīmredzami nevar tikt uzskatītas par nepieciešamām saistībā ar lietas vešanu Pirmās instances tiesā. Attiecībā uz prasītāju apgalvoto, ka pamata lietā bija nepieciešama visu viņu advokātu koordinācija, Komisija uzskata, ka šīs koordinācijas augļi nekādi neatspoguļojas tiesāšanās izdevumu, kuru noteikšana ir pieteikta, summā.

18 Komisija uzskata, ka prasītāju advokātu stundu likmes ir nepārprotami augstākas kā likmes, ko specializēti advokāti parasti praktizē. Tā uzskata, ka, pat ja judikatūra neatzīst references honorāru pastāvēšanu, un tāpēc ir nepieciešams katrā gadījumā atsevišķi novērtēt radušos izdevumu pamatotību, ir lietderīgi minēt precedentus un veikt kādus salīdzinājumus, lai samazinātu patvaļas un netaisnīguma iespējamību. Šajā sakarā tā atsaucas uz 2002. gada 10. janvāra rīkojumu lietā T-80/97 DEP *Starway*/Padome, *Recueil*, II-1. lpp., 36. punkts, kurā atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu aprēķinam Pirmās instances tiesa pieņēma stundas likmi EUR 285,05.

19 Komisija uzskata, ka izdevumi saistībā ar 2000. gada 27. jūlija tikšanos attiecās uz pirmstiesas daļu. Turklāt vairāki *Lagardère* iesniegtie izdevumi bija pārspīlēti. It īpaši dokumentu kopijas nevar pamatoti tikt iekļautas rēķinā par EUR 0,16 par lapu, ja tirdzniecībā šāds pakalpojums maksā mazāk kā EUR 0,02 par lapu. Tāpat attiecībā uz "taksometru izdevumiem" Komisija apstrīd, ka sakarā ar lietas vešanu Pirmās instances tiesā Reglamenta 91. panta b) punkta nozīmē būtu bijis nepieciešams regulāri lūgt taksometram nogādāt procesuālos dokumentus Pirmās instances tiesai.

20 Visbeidzot Komisija apstrīd, ka lieta ir nozīmējusi sevišķas *Lagardère* ekonomiskās intereses un tai ir bijusi būtiska nozīme Kopienu tiesībās.

Pirmās instances tiesas vērtējums

21 Atbilstoši Reglamenta 91. panta b) punktam par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem uzskata "nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem radušies lietas vešanas sakarā, jo īpaši ceļa un uzturēšanās izdevumus, kā arī atlīdzību

pārstāvjiem, padomdevējiem vai advokātiem". No šīs normas izriet, ka atlīdzināmie tiesāšanās izdevumi ir ierobežoti ar izdevumiem, kas, no vienas puses, ir radušies sakarā ar lietas vešanu Pirmās instances tiesā un, no otras puses, tādēļ ir bijuši nepieciešami.

22 Vispirms par neatlīdzināmiem izdevumiem ir jāuzskata prasītāju pieskaitītie izdevumi par sarunām ar Komisijas dienestiem pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pamata lietā un pirms prasības iesniegšanas. Jāatgādina, ka "lietas vešana" Reglamenta 91. pantā attiecas tikai uz procesu Pirmās instances tiesā, izslēdzot daļu pirms tā (skat. iepriekš 18. punktā minēto rīkojumu lietā *Starway*/Padome, 25. punkts, un tajā minēto judikatūru), neatkarīgi no fakta, ka šajā gadījumā, kā to uzsver *Lagardère*, attiecīgās tikšanās mērķis varēja būt izvairīties no procesa Pirmās instances tiesā.

23 Par tiesāšanās izdevumiem attiecībā uz lietas vešanu Pirmās instances tiesā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, tā kā attiecībā uz tarifiem Kopienu tiesību noteikumi nepastāv, Pirmās instances tiesai brīvi ir jānovērtē lietas apstākļi, ņemot vērā strīda priekšmetu un raksturu, tā nozīmīgumu no Kopienu tiesību viedokļa, kā arī lietas sarežģītību, darba apjomu, ko tiesas process varēja radīt iesaistītajiem pārstāvjiem vai padomdevējiem, kā arī lietas dalībnieku ekonomiskās intereses saistībā ar lietu (skat. iepriekš 18. punktā minēto rīkojumu lietā *Starway*/Padome, 27. punkts, un tajā minēto judikatūru).

24 Sevišķi jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu tiesnesis nav tiesīgs noteikt honorārus, kas lietas dalībniekiem jāmaksā viņu advokātiem, bet noteikt summu, līdz kurai šīs atlīdzības var tikt atgūtas no lietas dalībnieka, kam piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Lemjot par pieteikumu noteikt tiesāšanās izdevumus, Pirmās instances tiesai nav jāņem vērā ne valsts tarifs, kas nosaka advokātu honorārus, ne šajā sakarā iespējami noslēgts līgums starp ieinteresēto lietas

dalībnieku un tā pārstāvjiem vai padomdevējiem (skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 24. janvāra rīkojumu lietā T-38/95 DEP *Groupe Origny*/Komisija, *Recueil*, II-217. lpp., 32. punkts, un iepriekš 18. punktā minēto rīkojumu lietā *Starway*/Padome, 26. punkts, un tajā minēto judikatūru).

25 Šajā gadījumā atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu summa jānosaka vadoties no šiem kritērijiem. Saistībā ar šo jāņem vērā šāds vērtējums.

26 Vispirms attiecībā uz prāvas priekšmetu un raksturu, kā arī tās nozīmi no Kopienu tiesību viedokļa, redzams, ka lieta izvirzīja jaunu un būtisku tiesību jautājumu. Tā kā Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību, būtībā pamatojoties uz to, ka pamata lietā apstrīdētais lēmums nebija nelabvēlīgs akts, tad bija jāanalizē tas, cik plašas ir Komisijas pilnvaras, vērtējot papildu ierobežojumus, kas paziņoti koncentrācijas ietvaros atbilstoši Padomes 1989. gada 21. decembra Regulai (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp.). Šis jautājums nebija minēts administratīvā procesā Komisijā. Turklāt tikai pamata lietas procesa laikā Komisija izstrādāja un publicēja savu jauno politiku attiecībā uz papildu ierobežojumu izskatīšanu koncentrācijas procedūras ietvaros. Šī jautājuma analīze, it īpaši lietas dalībnieku apsvērumos par iebildi par nepieņamamību, šādi attaisnoja augsti specializētu advokātu iesaistīšanu, kam nepieciešams ievērojams darba stundu skaits ar ļoti augstām stundu likmēm, un faktu, ka lietas dalībniekus pārstāv vairāki advokāti (šajā sakarā skat. iepriekš 18. punktā minēto rīkojumu lietā *Starway*/Padome, 31. punkts, un tajā minēto judikatūru).

27 Tāpat procesuālo rakstu sagatavošanai pamata lietā par šo jautājumu, saprotams, varēja būt nepieciešami būtiski pētniecības darbi un citi izdevumi, tādi kā dokumentu pavairošana.

28 Tomēr, it īpaši attiecībā uz honorāriem par citu procesuālo rakstu sagatavošanu, neskaitot minētos apsvērumus par iebildi par nepieņemamību, jāņem vērā, ka, izņemot šo specifisko tiesību jautājumu, lieta nebija sevišķi sarežģīta ne no tiesību, ne faktu viedokļa. Tāpat pamata lietas materiāli nebija pārmērīgi apjomīgi.

29 Turklāt jānorāda, ka daži prasītāju izvirzītie pamati pamata lietā jau bija viedokļu apmaiņas priekšmets administratīvā procesā Komisijā un ka tātad šo lietas dalībnieku advokātiem neizbēgami bija padziļinātas zināšanas izvirzītajos jautājumos, kas izriet no viņu dalības šajā otrajā procesā.

30 Turklāt jāņem vērā, ka prasītājas sadarbojās, sagatavojot prasības un citus procesuālos rakstus, ko tās iesniedza kopīgi, nevis atsevišķos dokumentos, pat ja katru prasītāju pārstāvēja dažādi advokāti un nekāda noteikta vienošanās starp tiem par darbu dalīšanu, šķiet, nav bijusi noslēgta. Šādā situācijā, pat ņemot vērā, kā to uzsver *Lagardère*, ka katram lietas dalībniekam jābūt savam vērtējumam par Pirmās instances tiesas procesa laikā skarto faktu kopumu un dažādu lietas dalībnieku advokātiem jākoordinē viņu darbs, joprojām kopējai prasību iesniegšanai zināmā mērā vajadzēja samazināt laiku, kas tika veltīts, it īpaši katras prasītājas advokātu procesuālo rakstu sagatavošanai un sastādīšanai pamata lietā. Tomēr Pirmās instances tiesa ņem arī vērā, ka, iesniedzot prasību un gatavojot citus procesuālos rakstus kopīgi, nevis atsevišķos dokumentos, prasītājas pamata lietā ievērojami samazināja pretējās puses, kā arī Pirmās instances tiesas izmaksas darba ziņā.

31 Visbeidzot, prāva lika uz spēles prasītāju ekonomiskās intereses, ņemot vērā, ka koncentrācijas spēkā esamība ar pamata lietā apstrīdēto lēmumu ierobežotā mērā tika apšaubīta. Tomēr, salīdzinot ar šobrīd koncentrāciju jomā izskatītām lietām, nebūtu uzskatāms, ka prāva nozīmēja īpašas šo lietas dalībnieku ekonomiskās intereses.

32 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto vērtējumu Pirmās instances tiesa tiesāšanās izdevumu noteikšanas sakarā, pirmkārt, uzskata par pārmērīgu prāvai pieskaitīto prasītāju advokātu darba stundu skaitu (proti, 407,5 darba stundas *Lagardère* un 594 darba stundas *Canal+*) un, otrkārt, uzskata, ka atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus, ko veido advokātu honorāri, ņemot vērā izdevumus, kas radušies šai tiesāšanās izdevumu noteikšanas procesā, būtu pamatoti vērtēt kā EUR 40 000 katrai prasītājai, tas ir, EUR 80 000 kā advokātu honorārus abām prasītājām kopā.

33 Attiecībā uz citiem izdevumiem, ko *Lagardère* pieskaitīja prāvai, Pirmās instances tiesa uzskata, ka šis lietas dalībnieks nepierādīja, ka citi izdevumi, proti, izdevumi par telekomunikācijām (EUR 1 819), dokumentu iesniegšanu (EUR 4 254), speciāliem kurjeriem un pastmarkām (EUR 360) un ceļa izdevumi (EUR 3 985) kopumā bija nepieciešami sakarā ar lietas vešanu Pirmās instances tiesā.

34 Sevišķi Pirmās instances tiesa uzskata, ka principā nevar uzskatīt, ka sakarā ar lietas vešanu Pirmās instances tiesā ir nepieciešams procesuālos rakstus un citus dokumentus uz Pirmās instances tiesu nosūtīt ar taksometru. Pirmkārt, pastāv citi droši un acīmredzami lētāki līdzekļi dokumentu nosūtīšanai uz Pirmās instances tiesu. Otrkārt, Reglamenta 102. panta 2. punktā bija paredzēts termiņa pagarinājums, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, kas atļauj piegādi tradicionālākā un lētākā veidā. Visbeidzot, kopš 2001. gada 1. februāra, tas ir, datuma, kas iestājās pamata lietas rakstveida procesa laikā, Reglamenta 43. panta 6. punktā ir paredzēta procesuālo rakstu nosūtīšana, izmantojot modernus komunikāciju līdzekļus, it īpaši

faksu ar nosacījumu, ka dokumentu parakstīts oriģināls pēc tam tiek iesniegts ne vēlāk kā desmit dienu laikā. Turklāt, ņemot vērā, ka *Lagardère* ieskaita procesuālo rakstu un citu dokumentu nosūtīšanu ar taksometru minētajos izdevumos, tad telekomunikāciju, it īpaši faksa izdevumi, arī šķiet lielā mērā pārspīlēti tiesāšanās izdevumu noteikšanas sakarā.

35 Tā kā *Lagardère* nav iesniegusi precīzu informāciju par šo citu izdevumu izlietošanu, Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotu no citiem izdevumiem atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus noteikt EUR 6 000 apmērā.

36 Attiecībā uz *Canal+* prāvai pieskaitītajiem citiem izdevumiem, jāņem vērā, ka šis lietas dalībnieks ir iesniedzis sīki atšifrētu aprakstu. Attiecīgi, vienlaikus ņemot vērā faktu, ka telekomunikāciju un faksa izdevumi šķiet lielā mērā pārspīlēti tiesāšanās izdevumu noteikšanas sakarā, Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotu *Canal+* no citiem izdevumiem atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus noteikt EUR 8 500 apmērā.

37 Attiecīgi Pirmās instances tiesa uzskata, ka atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus ir pamatoti novērtēt kā EUR 46 000 attiecībā uz *Lagardère* un EUR 48 500 attiecībā uz *Canal+*.

38 Ņemot vērā, ka Pirmās instances tiesa, nosakot atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus, ņem vērā visus lietas apstākļus līdz brīdim, kad tā pieņem lēmumu, nav pamata atsevišķi lemt par izdevumiem, kas lietas dalībniekiem radušies šī tiesāšanās izdevumu noteikšanas procesa sakarā (šajā sakarā skat. iepriekš 18. pantā minēto rīkojumu lietā *Starway*/Padome, 39. punkts).

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

izdod rīkojumu:

1) **tiesāšanās izdevumi, kas Komisijai jāatlīdzina *Lagardère* lietā T-251/00, ir noteikti EUR 46 000 apmērā;**

2) **tiesāšanās izdevumi, kas Komisijai jāatlīdzina *Canal+* lietā T-251/00, ir noteikti EUR 48 500 apmērā.**

Luksemburgā 2004. gada 7. decembrī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

M. Jaeger